

ANKICA HOŠEK

Zavod za kineziološku antropologiju
Fakulteta za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu

Izvorni znanstveni članak

UDC 301.16 : 796

Primljeno 10. 11. 1987.

**ULOGA SOCIJALNOG OKRUŽENJA U
SPORTSKOJ ANGAŽIRANOSTI MLADIH**

sportska angažiranost / socijalni status / mladi u SFRJ / regresiona analiza /

Analizirane su relacije između sistema od 34 indikatora socijalnog statusa muškaraca u dobi od 19 do 27 godina i stupnja njihove angažiranosti u sportskim aktivnostima. Regresijskom analizom pod modelom najmanjih kvadrata i posebno pod modelom maksimalne kovarijance utvrđen je značajan pozitivan utjecaj socijalizacijskih karakteristika roditelja, a indiferentan status njihovih institucionalnih karakteristika, na orijentaciju prema sportu i sportsku efikasnost mladih.

1. PROBLEM

Uz obrazovne i kulturne potrebe, potrebe za sportskim stvaralaštvom i sportskom afirmacijom predstavljaju normalne elemente individualne i društvene nadgradnje; one su u suvremenom društvu stekle stalni status prava svakog pojedinca i status obaveze društva da im, ugradnjom u opći vrijednosni sistem, osigura odgovarajuću socijalnu i materijalnu podršku. Svako društvo, rukovođeno motivima koji su generirani vlastitim društveno-političkim i ekonomskim sistemom, s manje ili više uspjeha upravo to i čini. U jugoslavenskom društvu sportska aktivnost, uključujući i onu rekreativnog tipa, ima formalni status aktivnosti koja, pored ciljeva definiranih kao "jačanje radnih i obrambenih sposobnosti i povećanje općeg stanja zdravlja", treba biti sastavni dio svih oblika društvene brige o djeci, omladini, radnim ljudima i svim građanima u najširem smislu riječi. Vrhunsko sportsko stvaralaštvo u tom kontekstu predstavlja slučajno raspoređeni, posebni ekstrakt masovnosti i tako "široko planski" postavljene "aktivnosti za svakoga". To je otprilike ono što čini naš opći društveni sistem vrijednosti, pretočen u čitav niz političkih, zakonodavno-pravnih, pa čak i stručnih dokumenata, i u regularnu materijalnu podlogu koja u prosjeku u SFRJ premašuje 0,3% nacionalnog dohotka. Svemu ovome grubo proturječe podaci o broju učenika koji su zbog raznih psihosomatskih aberacija oslobođeni od nastave tjelesnog odgoja, o broju mladića koji su proglašeni nesposobnim za službu u JNA, a nadasve podaci o broju dana koje Jugoslaveni godišnje, zbog bolovanja, odsustvuju sa svojih radnih mjesta. Uopće nisu, naravno, impresivni niti podaci o odnosu između 22 miliona Jugoslavena i broja vrhunskih sportaša u SFRJ, a svakog statističara bi do suza mogao rastužiti omjer između ukupnog broja Jugoslavena i broja međunarodno vrijednih sportskih rezultata, postignutih, na primjer, u jednom olimpijskom ciklusu.

Unatoč svim društvenim opredjeljenjima i uopće ne malim sredstvima koja se po bilo kojoj osnovi kumuliraju u fizičku kulturu i laiku bi trebalo biti očigledno, premda, nažalost, ni mnogim tzv. stručnjacima to nije, da institucionalni i grupni

regulatori u ovom socijalnom subsistemu, ma kako dobro postavljeni, uopće ne funkcioniraju. Što se individualnih regulatora tiče, kada se o fizičkoj kulturi radi, čini se kao da i ne postoje. Sistemska rješenja ovog problema moguća su samo na temelju identifikacije točaka disregulacije u institucionalnim mehanizmima u području fizičke kulture i uspostavljanju takve mreže individualnih regulatora u kojoj je fizička kultura realni element individualnog vrijednosnog stava, a ne samo element konformističkog stava, motiv gledališne i navijačke rasonode ili medij energetske potrošnje nedovoljno zaposlenih. Ovaj drugi dio prijedloga rješenja neusporedivo je teže postići. U hiperprodukciji društvenih i političkih dokumenata o deklarativnom statusu i značaju fizičke kulture koji se, unutar mase ostalih političkih i društvenih stavova, svakodnevno emitiraju, normalno je očekivati da se populacija, u kojoj prosječno obrazovanje jedva dostiže završenu osmogodišnju školu, u pogledu tih deklaracija zauzeti ili konformističan, ili negativan, a samo izuzetno aktivan pozitivan stav. Naime, pretpostavka svake aktivnosti za koju se pojedinac svojom slobodnom voljom opredjeljuje, kao što je to po definiciji sportska aktivnost, predstavlja pozitivan stav prema toj aktivnosti. Potom, naravno, slijede sposobnosti, motivi, razina aspiracije i objektivne okolnosti, dakle, sve ono od čega zavisi vjerojatnost uspješne transformacije pozitivnog stava u angažiranu participaciju u konkretnoj aktivnosti. Zbog toga je razumno pretpostaviti da niska obrazovna razina prije svega, ali i nizak socijalni status u cjelini, povećavaju vjerojatnost indiferentnog ili čak negativnog sistema stavova prema sportskoj angažiranosti i da sport kao "aktivnost za svakoga" favorizira osobe s natprosječnim socijalnim statusom. Ovo potvrđuju i dosadašnja sociološka istraživanja ovog problema¹, iz kojih proizlazi da je sport, promatran pod vidom stavova prema njemu, zatim pod vidom sportske orijentacije, selekcije i, konačno, pod vidom sportskog uspjeha, značajan generator socijalnih razlika, a u nekim slučajevima i generator socijalnog elitizma.

¹ Petrovič i Hošek, 1974; Petrovič, Hošek i Momirović, 1974; Petrovič i Gredelj, 1974; Mihovilović, 1972

Ovo istraživanje je još jedan prilog identifikaciji uzroka disregulacije odnosa između individualnih i institucionalnih sistema vrijednosti i njihovih posljedica na distribuciju sportske aktivnosti u SFRJ. Konkretni cilj definiran je kao utvrđivanje stupnja i strukture povezanosti između karakteristika socijalnog statusa i stupnja angažiranosti u sportskim aktivnostima.

2. METODE

Ispitivanje je provedeno na uzorku od 708 ispitanika, izvučenom iz populacije muškaraca, u dobi od 19 do 27 godina, koji potiču iz i žive u ma kojem dijelu SFRJ. Ograničenje na generalizabilnost dobijenih rezultata na populaciju mladih u SFRJ uključuje samo elementarnu pismenost ispitanika, poznavanje srpsko-hrvatskog jezika u mjeri da razumiju tekstove u upitnicima i da nemaju patoloških psihosomatskih aberacija.

Prediktorski sistem definiran je pomoću 34 indikatora socijalnog statusa, koji su kao varijable s ordinaliziranim kategorijama sadržani u sistemu DS-2-VS. Izbor varijabli koncipiran je tako da, obzirom na dob ispitanika, što potpunije obuhvati pasivni ili pripisani ali, koliko je to moguće, i aktivni socijalni status ispitanika.

Model na temelju kojeg je kolekcioniran ovaj sistem indikatora bio je standardni fenomenološki model socijalne stratifikacije Saksida i suradnika (1972) koji strukturu socijalnog statusa formulira pod vidom položaja entiteta u hijerarhijskoj mreži društvenih uloga socijalizacijskog, institucionalnog i sankcijskog subsistema. U skladu s tim kao indikatori socijalnog statusa upotrebljeni su:

1. Stupanj obrazovanja ispitanika (OBRAZS)²
2. Stupanj obrazovanja oca (OBRAZO)
3. Stupanj obrazovanja majke (OBRAZM)
4. Ispitanikovo poznavanje stranih jezika (STRJEZS)
5. Očevo poznavanje stranih jezika (STRJEZO)
6. Majčino poznavanje stranih jezika (STRJEZM)
7. Karakteristike mjesta u kojem je ispitanik proveo djetinjstvo do 15. godine (MJ15S)
8. Karakteristike mjesta u kojem je otac proveo djetinjstvo do 15. godine (MJ15O)
9. Karakteristike mjesta u kojem je majka provela djetinjstvo do 15. godine (MJ15M)
10. Karakteristike sadašnjeg stalnog mjesta boravka ispitanika (MJSADAS)
11. Karakteristike sadašnjeg stalnog mjesta boravka oca (MJSADAO)
12. Karakteristike sadašnjeg stalnog mjesta boravka majke (MJSADAM)
13. Školski uspjeh ispitanika u posljednjoj godini školovanja
14. Funkcija ispitanika u Savezu socijalističke omladine (SSOS)

² U zagradi su oznake varijabli navedene u tabeli.

15. Kvalifikacija koja je ocu priznata na posljednjem radnom mjestu (KVALO)
16. Kvalifikacija koja je majci priznata na posljednjem radnom mjestu (KVALM)
17. Položaj oca na radnom mjestu (POLRADO)
18. Položaj majke na radnom mjestu (POLRADM)
19. Funkcije oca u organima radničkog samoupravljanja (SAMOUPO)
20. Funkcije majke u organima radničkog samoupravljanja (SAMCUPM)
21. Funkcija oca u društveno-političkim zajednicama (DPZO)
22. Funkcija majke u društveno-političkim zajednicama (DPZM)
23. Funkcija oca u Sindikalnoj organizaciji (SINDO)
24. Funkcija majke u Sindikalnoj organizaciji (SINDM)
25. Funkcija oca u sportskim organizacijama (SPORTO)
26. Funkcija majke u sportskim organizacijama (SPORTM)
27. Posjedovanje televizora u boji (TVB)
28. Posjedovanje automobila (AUTO)
29. Posjedovanje vikendice (VIKEND)
30. Kvadratura stana po članu domaćinstva (KVSTAN)
31. Mjesečni prihod domaćinstva (PRIHOD)
32. Da li ispitanik posjeduje svoju sobu (SOBAS)
33. Broj knjiga u kućnoj biblioteci (KNJIGE)
34. Broj djece u porodici (DJECA)

Kriterijska varijabla, sportska aktivnost ispitanika, procijenjena je sa četiri paralelne Thurstoneove skale K-1 M. Mrakovića (1971). Svaka od ove četiri skale sadrži po jedanaest tvrdnji uređenih po intenzitetu, počev od negativnog stava prema sportu preko pasivnog pozitivnog stava, rekreativne sportske aktivnosti, pa sve do takmičarske sportske aktivnosti saveznog i međunarodnog ranga. Ukupan rezultat definiran je kao prva glavna komponenta rezultata u tim skalama.

Povezanost između socijalnog statusa i intenziteta sportske aktivnosti utvrđena je pomoću dvije regresijske analize: jedne, klasične, pod modelom najmanjih kvadrata i druge, robustne regresijske analize pod modelom maksimiziranja kovarijanci (Štalec i Momirović, 1984; Dobrić i Momirović, 1984).

3. REZULTATI

Relacije između sportske aktivnosti i karakteristika socijalnog statusa, izračunate pod modelom najmanjih kvadrata i pod modelom maksimalne kovarijance, analizirane su simultano, kako su i navedene u tabeli 1. Simboli u ovoj tabeli znače:

R = korelacije prediktora i kriterija

β = parcijalni regresijski koeficijenti pod modelom najmanjih kvadrata

τ = parcijalne korelacije prediktora

Qp = vjerojatnost da je $p = 0$

F = struktura regresijskog faktora pod modelom najmanjih kvadrata
 γ = standardizirani regresijski koeficijenti pod modelom maksimalne kovarijance
 S = struktura regresijskog faktora pod modelom maksimalne kovarijance
 Q = vjerojatnosti da su koeficijenti β i τ jednaki nuli
 P = vjerojatnosti da su koeficijenti R, γ i S jednaki nuli
 ρ = koeficijent multiple korelacije pod modelom najmanjih kvadrata

η = koeficijent multiple korelacije pod modelom maksimalne kovarijance
 $P\eta$ = vjerojatnost da je $\eta = 0$
 ϕ = korelacije rezultata predviđenih pod jednim i pod drugim primijenjenim regresijskim modelom
 ψ = kongruencija regresijskih koeficijenata pod jednim i pod drugim primijenjenim modelom
 α = kongruencija regresijskih faktora formiranih pod modelom najmanjih kvadrata i pod modelom maksimalne kovarijance

Tabela 1. REGRESIJSKA ANALIZA INTENZITETA SPORTSKE AKTIVNOSTI U PROSTORU INDIKATORA SOCIJALNOG STATUSA

INDIKATOR	SS	R	β	τ	F	γ	S	Q	P
OBRAZS	05		-.03	-03	.14	03	.40	46	.18
OBRAZO	11		-.07	-04	.31	06	.70	01	.00
OBRAZM	11		-.04	-03	.30	06	.64	47	.00
STRJEZS	09		-.01	-00	.25	05	.37	89	.01
STRJEZO	14		.04	03	.39	08	.50	38	.00
STRJEZM	17		.09	07	.46	09	.54	07	.00
MJ15S	18		.15	08	.50	10	.68	04	.00
MJ150	12		.02	02	.33	07	.49	67	.00
MJ15M	10		.00	00	.29	06	.45	94	.01
MJSADAS	15		-.01	-01	.41	08	.65	89	.00
MJSADAO	13		-.07	-02	.35	07	.69	60	.00
MJSADAM	13		-.00	-00	.37	07	.69	98	.00
USPJEH	06		.03	03	.18	04	.25	46	.09
SSOS	09		.09	08	.25	05	.15	02	.01
KVALO	16		.11	07	.46	09	.66	06	.00
KVALM	10		-.05	-03	.26	05	.55	37	.01
POLRADO	14		-.11	-06	.38	08	.71	09	.00
POLRADM	14		.13	06	.40	08	.63	11	.00
SAMOUPO	16		.08	06	.46	09	.59	14	.00
SAMOUPM	14		-.01	-01	.39	08	.61	89	.00
DPZO	03		.05	04	.10	02	.10	25	.36
DPZM	-05		-.09	-08	-.15	-03	.06	05	.15
SINDO	-04		-.02	-01	-.12	-12	-.01	72	.20
SINDM	-10		-.07	-06	-.25	-05	.01	13	.01
SPORTO	07		.12	09	.21	04	.18	01	.05
SPORTM	-03		-.10	-08	-.08	-02	.05	04	.47
TVB	17		.08	08	.47	09	.49	05	.00
AUTO	09		-.01	-01	.25	05	.46	76	.02
VIKEND	05		-.02	-02	.15	03	.35	60	.16
KVSTAN	09		.03	03	.24	05	.31	39	.02
PRIHOD	09		-.05	-04	.24	05	.51	25	.02
SOBAS	06		.01	01	.16	03	.17	81	.12
KNJIGE	21		.13	11	.58	12	.64	00	.00
DJECA	-03		.05	05	-.07	-01	-.33	20	.49

$\rho = 37$
 $\eta = 25$

$Q\rho = 00$
 $P\eta = 00$

$\phi = 70$
 $\psi = 45$
 $\alpha = 95$

Kao što se vidi iz tabele 1. vjerojatnost da socijalni status nema utjecaja na sportsku angažiranost, ravna je nuli, bez obzira na to da li je izračunata pod modelom najmanjih kvadrata ili pod modelom maksimalne kovarijance. Dobivene multiple korelacije nisu suviše visoke, ali već sam podatak da nisu slučajne ozbiljno upozorava na neistinitost tvrdnje o sportu kao "aktivnosti za svakoga". Sudeći prema parcijalnim regresijskim koeficijentima izračunatim pod modelom najmanjih kvadrata, sportska aktivnost i sportska dostignuća su privilegija omladine koja potiče iz velikih urbanih sredina i čije porodice imaju natprosječan obrazovni, kulturni i društveni status. Nosioc ove strukture je, naravno, otac. Stupanj njegova obrazovanja koji se, vjerojatnost zbog izuzetno visoke korelacije sa obrazovanjem majke³, ponaša kao supresor, generator je većine upravo onih statusnih karakteristika porodice koje imaju statistički značajnu ulogu prediktora za sportsku aktivnost ispitanika. Ovo se još bolje vidi u strukturi parcijalnih regresijskih koeficijenata izračunatih pod modelom maksimalne kovarijance, kod kojih je prediktorska sposobnost distribuirana po varijablama u skladu s njihovim pojedinačnim, maksimalno mogućim kovarijabilitetom s kriterijskom varijablom. Promatrano pod tim vidom, broj statusnih karakteristika koje značajno doprinose predikciji sportske aktivnosti, neusporedivo je veći. To su sve karakteristike obrazovnog, profesionalnog i društvenog statusa roditelja, te bazične i aktualne karakteristike rezidencijalnog statusa svih članova porodice. Ekonomski pokazatelji socijalnog statusa porodice, slično rezultatima istraživanja od prije desetak godina, svojom tek sekundarnom ulogom u predikciji sportske aktivnosti još jednom demantiraju predrasudu, općenito prisutnu u javnosti, o presudnom značaju ekonomskog statusa roditelja na sportsku angažiranost njihove djece.

Međutim, provokativni su statistički beznačajni koeficijenti parcijalne regresije za sve karakteristike društveno-političkog statusa roditelja. 1974 godine Petrovič i Hošek su relativno lako našli logična objašnjenja za tadašnje rezultate koji su ukazivali na značajan, pozitivan utjecaj komunističke političke orijentacije roditelja, osobito one koja vodi porijeklo iz NOB-a, i društveno-političkog statusa u cjelini, na sportsku angažiranost njihove djece. Suština ovog obilježja je bio sistem vrijednosti i stavova prema naprednim sadržajima i metodama socijalizacije mladih, koji je po definiciji bio svojstven avangardi u Savezu komunističke Jugoslavije i s njim povezanim društveno-političkim organizacijama. Sadašnja generacija roditelja mladih, koji su u dobi od 19 do 27 godina, ubraja se u tzv. poslijeratnu generaciju koja je svoj socijalizacijski proces, doduše, provela na tradicionalnim vrijednostima revolucije, ali je svoj aktivni socijalni status, osobito svoju poziciju u

hijerarhiji društveno-političkih uloga, po svemu sudeći gradila na osnovu ili uz pomoć nekog drugog vrijednosnog sistema, koji je u najmanju ruku indiferentan prema sportskoj aktivnosti mladih. Ovo zabrinjava utoliko više što su političke deklaracije o značaju sporta i fizičke kulture općenito toliko prisutne u dokumentima svih političkih institucija, da ovakvo ponašanje njihovih članova nameće pitanje subjektivne dosljednosti ili čak vjerojatnosti njihova dvojnog morala. Toliko o pokušaju identifikacije institucionalnih disregulatora u socijalizacijskom sustavu mladih u kojem sport prirodno zauzima značajno mjesto.

Činjenica da ni obrazovne karakteristike ispitanika (stupanj obrazovanja i školski uspjeh i, pod modelom najmanjih kvadrata, poznavanje stranih jezika) nemaju značajan parcijalni doprinos predikciji sportske aktivnosti može imati dva objašnjenja. Prvo ide ponovno na račun institucionalnih regulatora, ovaj puta onih koji, posredstvom zakona o osnovnom i usmjerenom obrazovanju i drugih srodnih legislativa, imaju zadatak da reguliraju odnose unutar socijalizacijskog sustava, ali i odnose socijalizacijskog s ostalim sustavima socijalnog statusa. Tek, svedeno na jezik stvarnosti, niti plan niti program nastave tjelesnog odgoja, niti obrazovni i kulturni sadržaji školskog sistema u cjelini, nisu dovoljno u funkciji odgoja i formiranja takvih navika i takve strukture stavova mladih iz kojih bi, između ostalog, proizlazila potreba ili navika sportske aktivnosti. Drugo objašnjenje se temelji na pretpostavci da prava sportska aktivnost, dakle ona natjecateljskog karaktera, koja zauzima najviše rangove u skali K-1, započinje relativno rano, znatno prije završetka osmogodišnje škole, tako da obrazovne varijable koje su indikatori aktualnog, u znatnoj mjeri već formiranog obrazovnog profila i aktualnog školskog uspjeha, nisu ni mogle imati značajnu prediktivnu vrijednost.

Prema tome, kada se izuzmu institucije koje su zadužene za kreiranje i transpoziciju samoupravnog socijalističkog sistema vrijednosti u praksu društvenih zbivanja, kao što su na primjer sindikalne organizacije i društveno-političke zajednice, i ako se izuzme institucija škole koja je zadužena za transpoziciju znanja u praksu odgoja i obrazovanja, koje po svemu sudeći nisu dovoljno spremne ili nisu dovoljno sposobne da upravo sportsku aktivnost stave u funkciju odgoja mladih, normalno je da njihovu ulogu, kao što je uvijek bilo i kao što još uvijek jest u svakom, pa i našem društveno-političkom sistemu, preuzimaju članovi neposredne socijalne okoline, dakle roditelji.⁴ Normalno je, također, da tu ulogu mogu preuzeti samo oni roditelji čija je obrazovna i kulturalna razina, praćena objektivnim rezidencijalnim sadržajima, dovoljno visoka da između ostalih vrijednosti pozitivno valorizira i sportsku aktivnost. Nekima možda nevažan, a nekima čudan, ali za poznavaoce

³ Korelacija između obrazovanja oca i majke je 0.66; zbog obimnosti a i zbog toga što nije direktno povezana s problemom ovog istraživanja, matrica interkorelacija prediktorskih varijabli nije prezentirana ni interpretirana. Potpuno identična matrica detaljno je analizirana i prezentirana u radu A. Hošek, 1987.

⁴ Nije nepoznat ni podatak o konkurentnoj i po sposobnosti veoma efikasnoj funkciji religioznih organizacija u SFRJ kada je u pitanju sportska aktivnost mladih. Sticajem okolnosti varijable ovog sadržaja nisu obuhvaćene ovim istraživanjem pa zato neće biti predmet opširnije diskusije.

kineziološke teorije dražestan podatak, koji je uostalom usko povezan s prethodnim komentarom, prediktivna je vrijednost broja knjiga u porodici za sportsku angažiranost mladih. Pod prvim regresijskim modelom drugi, a pod drugim modelom prvi po rangu veličine, broj knjiga koje porodica ima povezuje obrazovnu i kulturnu orijentaciju porodice sa stilom života u kojem i stavovi prema sportu i sportska aktivnost zauzimaju odgovarajuću poziciju. Tako bi još jedna predrasuda, ona o sportu kao "rezervatu za nedoučene", konačno trebala biti dokinuta i razgraničena od one o statusu navijača i participanata u aktivnostima koje tradicionalno podliježu tzv. masovnoj kulturi, kao što je na primjer nogomet (ili novokomponirana narodna muzika).

4. ZAKLJUČAK

Na uzorku od 708 ispitanika, muškog spola, u dobi 19 do 27 godina, izvučenom iz populacije mladih SFRJ, analizirane su relacije sportske angažiranosti mladih sa 34 indikatora njihova socijalnog statusa. Ove regresijske relacije izračunate su pod modelom najmanjih kvadrata i pod modelom maksimalne kovarijance. Pod oba modela dobijeni su nevisoki, ali statistički značajni koeficijenti multiple korelacije, koji su se mogli pripisati facilitirajućem utjecaju obrazovnih, rezidencijalnih, društvenih i tek sekundarno ekonomskih karakteristika roditelja na orijentaciju prema sportu i sportska dostignuća njihove djece. Nulti doprinos obrazovnih karakteristika subjekta i društveno-političkog statusa roditelja za sportsku angažiranost mladih pripisan

je disregulativnom funkcioniranju institucionalnih mehanizama koji su u jugoslovenskom društvu, između ostalog, zaduženi i za usmjeravanje i kontrolu socijalizacije mladih.

LITERATURA

1. Mihovilović, M. (1972): Vrhunski sportaši. Institut za društvena istraživanja, Zagreb.
2. Petrovič, K. i A. Hošek (1974): The determination of sports activities in the canonical configuration of the latent stratification dimensions. Some Yugoslav papers presented to the 8th World congress of I.S.A., Toronto-Ljubljana, 136-169.
3. Petrovič, K. i A. Hošek (1974): Diskriminativna analiza sportske aktivnosti u prostoru manifestnih stratifikacijskih dimenzija. U: Petrovič K i A. Hošek: Određivanje položaja sportske aktivnosti u strukturi manifestnih i latentnih dimenzija socijalne stratifikacije. Inštitut za kineziologiju Visoke škole za telesno kulturo, Ljubljana, 133-149.
4. Petrovič, K. i M. Gredelj (1974): Povezanost između indikatora položaja roditelja na nekim stratifikacijskim dimenzijama i angažiranosti njihovih sinova u sportskim organizacijama. Kineziologija, 4, 2, 31-39.
5. Petrovič, K., A. Hošek i K. Momirovič (1974): Športno-rekreativna dejavnost Slovencev. Visoka škola za telesno kulturo, Ljubljana.
6. Petrovič, K. i A. Hošek (1986): Prilozi za sociologiju sporta. Fakultet za fizičku kulturu, Zagreb.

Hošek, Ankica.

THE ROLE OF SOCIAL ENVIRONMENT IN THE SPORTS ENGAGEMENT OF THE YOUNG

Kineziologija, Zagreb 19 (1987), 2, S. 97-101, 4 Abb, 6 Lit.

Sports engagement / Social status / The young in SFRY / Regression analysis /

The study has analyzed the relations between the system of 34 indicators of social status of men aged 19 to 27 and their engagement in the sports. The regression analyses, carried out under the model of least squares and the model of maximum covariance, determined there is a significant positive effect of the socializational characteristics of the parents, while the effect of their institutional characteristics has been indifferent upon the orientation toward sport and sports efficiency of the young.

Анкица Хошек

Институт спортивной антропологии

факультета физической культуры Университета г. Загреб

РОЛЬ СПОРТИВНОЙ СРЕДЫ В ЗАНЯТИИ СПОРТОМ МОЛОДЕЖИ

Проведен анализ взаимоотношения между системой социального статуса, состоящей из 34 показателей и степенью занятия спортом мужчин в возрасте 19-27 лет. При помощи регрессионного анализа, проведенного под моделями минимальных квадратов и максимальной коварианцы, выявлено достоверное положительное влияние характеристик социализации родителей и отсутствие влияния их характеристик, зависящих от рабочего места, на отношение к спорту и на спортивные результаты детей.

